

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Rafael Villafañez Gallego ja María Pérez Anguio

Kostja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et panga ja tarbijast laenuvõtja vahel sõlmitud kokkulepet, millega lisaks intressimäära piirangu tingimuste muutmisele kohustatakse tarbijat kandma panga ja tarbija vahel sõlmitud notariaalselt tõestatud laenulepingu ja hüpoteegi seadmise akti muutmise kulud, mille pank pakkus välja valikuvõimalusena kahe võimaliku alternatiivi vahel hüpoteeklaenu majanduslike tingimuste muutmiseks ja millega tarbija vabatahtlikult nõustus kokkuleppe tulemusel, mis saavutati panga ja nimetatud tarbija kindlustuse vahel viimase juures kindlustatute huvides ja kasuks, tuleb pidada lepingutingimuseks, mille suhtes on eraldi kokku lepitud?
2. Kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, siis kas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 3 lõiget 1 koostoimes selle artikli 6 lõikega 1 tuleb seoses lepingutingimuse ebaõiglase olemusega tõlgendada nii, et arvestades panga ja kindlustuse vahelise kokkuleppe eesmärki ja eset on keelatud selline kokkulepe nagu kirjeldatud eelmises küsimuses?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Belgia) 5. veebruaril 2014 – Openbaar Ministerie versus Marc Emiel Melanie De Beuckeleer jt

(Kohtuasi C-56/14)

(2014/C 135/24)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout

Põhikohtuasja pooled

Süüdistaja: Openbaar Ministerie

Süüdistatavad: Marc Emiel Melanie De Beuckeleer, Michiel Martinus Zeeuws, Staalbeton NV/SA

Eelotsuse küsimus

Kas 27. detsembri 2006. aasta programmiseaduse artiklites 137–152 ette nähtud kohustus esitada töötajate puhul eelnevalt LIMOSA-deklaratsioon on vastuolus EÜ artiklis 49 ja ELTL artiklis 56 sätestatud teenuste osutamise vabadusega?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Itaalia) 7. veebruaril 2014 – Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato versus Azienda Pubblica di Servizi alla persona „San Valentino” jt

(Kohtuasi C-61/14)

(2014/C 135/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato

Vastustajad: Azienda Pubblica di Servizi alla persona „San Valentino” – Città di Levico Terme, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri ja Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento

Kolmas isik: Associazione Infermieristica D & F. Care

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivis 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta ⁽¹⁾ (hilisemate muudatuste – eeskätt nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiviga 92/50/EMÜ ⁽²⁾ [ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiviga 2007/66/EÜ ⁽³⁾] tehtud muudatuste – ja täiendustega arvestavas redaktsioonis) kehtestatud põhimõtetega on vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid, nagu on ette nähtud Vabariigi presidendi 30. mai 2002. aasta dekreedid nr 115 (hiljem vastu võetud õigusaktidega järk-järgult uuendatud redaktsioonis) artikli 13 lõigetes 1 bis, 1 quater ja 6 bis ning artikli 14 lõikes 3 ter, mis nõuavad riigihangetega seotud asjades halduskohtusse pöördumisel väga suure riigilõivu tasumist?

⁽¹⁾ Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246).

⁽²⁾ Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/50/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord (EÜT L 209, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 322).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiv 2007/66/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiive 89/665/EMÜ ja 92/13/EMÜ riigihankelepingute sõlmimise läbivaatamise korra tõhustamise osas (ELT L 335, lk 31).

10. veebruaril 2014 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-63/14)

(2014/C 135/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: B. Stromsky)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei võtnud ettenähtud tähtaja jooksul kõiki vajalikke meetmeid selleks, et nõuda abisaajalt tagasi riigiabi, mis on tunnustatud ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks komisjoni 2. mai 2013. aasta otsuse 2013/435/EL riigiabi SA.22843 kohta, mida Prantsusmaa andis ettevõtjatele Société Nationale Corse-Méditerranée ja Compagnie Méridionale de Navigation ⁽¹⁾, artikli 2 lõikega 1, ei tühistanud ettenähtud tähtaja jooksul kõiki artikli 2 lõikes 1 nimetatud abi väljamakseid ega teatanud määratud tähtaja jooksul komisjonile selle otsuse täitmiseks võetud meetmetest, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud ELTL artikli 288 neljandast lõigust ja otsuse artiklitest 3, 4 ja 5 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Tähtaeg, mille jooksul Prantsuse Vabariik oleks pidanud tagasi nõudma SNCM-ile ebaseaduslikult antud abi, möödus nelja kuu möödumisel otsuse teatavakstegemisest.

⁽¹⁾ ELT L 220, lk 20.